

νοίγουν όταν κτυπᾷ τῇ νύκτι τὴν θύρα τους. Δὲν θά σου τύχη δύο φορές αὐτὴ ἡ εὐτυχία.

— Λουίζα, εἶπεν ἡσυχῶς ἡ Μαρκέλλα, μὲ πειράξεις πολὺ, μὰ ἐγὼ σε ἀγαπῶ πολὺ.

Ἡ κυρία Φαβροῦ ἠγέρθη λέγουσα:

— Τὸ λοιπὸν, ἔχε ἡ γεία. Δὲ θά βρῆς καιρὸ, πιστεύω, νὰ ἔλθης νὰ μᾶς ἰδῆς, καὶ μεις δὲ θά ἔξανθρώμε...

— Γιατί; ἠρώτησε μετ' ἀφώδτητος ἡ Μαρκέλλα.

— Τί νὰ κάμω; Ἐγὼ ἔδωκα ἔς τὴν κυρία Ἐρμίνη ὅσα χαρτιά εἶχα φυλαγμένα γιὰ σένα. Δὲν εἶνε πολλὰ καὶ δὲ θά μάθης ἀπ' αὐτὰ πολλὰ πράγματα, ἀλλὰ ἐπειδὴ αὐτὰ εἶνε ὅλα ὅλα ὅσα ἔχεις, πρέπει νὰ τα φυλάξης. Τὰ βιβλία σου δὲν τα χρειάζεσαι τώρα, σούδωσαν ἄλλα, θά τα δώσω εἰς καμμιά ζητιάνη.

Ἡ Μαρκέλλα ἠσθάνθη τὸν λόγον τοῦτον εἰσδύσαντα εἰς τὴν καρδίαν τῆς ὡς αἰχμὴν μαχαιρίου.

— Χαῖρε, εἶπεν ἡ Λουίζα διὰ τῆς ὑποστρώφου φωνῆς τῆς. Καλοπέραν καὶ διασκεδάζε, κορίτσι μου.

Καὶ κύψασαι πρὸς τὸ παιδίον ἠσπάθησαν τὴν παρεϊάν του ἀσπασμὸν τελείου ἀποχωρισμοῦ. Ὁ επίσημος οὗτος ἀσπασμὸς ἐνεκολάφη ἐπὶ τῆς παρεϊᾶς τῆς Μαρκέλλας ὡς ὕβρις, καὶ ὅτε ἀπέμεινε μόνη, ἔσπευσε διὰ τῆς χειρίδος τῆς νὰ τὸν ἐξαλείψῃ.

— Λοιπὸν! εἶπεν ἡ κυρία Ἐρμίνη εἰτεροχόμενη, ἀρ' οὐ προέπεμψε τὰς δύο κυρίας καὶ τὰς ὑπεχρέωσε μετὰ πολλῆς ἀγάπης νὰ ἐπκνήθωσι.

— Σεῖς εἰσθε καλὴ! ἀνεφώνησεν ἡ Μαρκέλλα δακρυροῦσα καὶ ὀρμῶσα νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν νέαν τῆς φίλην.

Ὅτε δὲ ἡ Τριανταφυλλιά, ὄρθια καὶ εὐθυτενῆς ὡς στύλος, ἔκλεισε τὴν κιγκλιδωτὴν τοῦ κηπαρίου θύραν ἐξακοντίζουσα λοξὸν βλέμμα κατὰ τῶν δύο ἀπερχομένων γυναικῶν, αὐταὶ σταθεῖσαι παρετήρησαν τὴν μικρὰν κατοικίαν, ἧς τὸ μὲν ἰσόγειον δὲν ἐφαίνετο καλῶς, φρασσόμενον ὑπὸ τῆς κλεισθείσης θύρας, ἀλλὰ τὰ ὀμμάτια τῆς δευτέρας ὀροφῆς κεκοσμημένα διὰ λευκῶν παραπέτασμάτων ἐνέφαινον εὐεξίαν καὶ πλοῦτον.

— Νὰ που ὑπάρχουν καὶ τυχεροὶ ἄνθρωποι! εἶπε ξηρῶς ἡ Λουίζα.

— Ἀχάριστη! ἀνεφώνησεν ἡ κυρία Φαβροῦ ἀναζητοῦσα τὸ μαντήλιόν τῆς. Ἀχάριστη! σκληρόκαρδη!

Καὶ κατελήφθη ὑπὸ κλαυθμῶν, ἐν ᾧ ἡ κόρη τῆς ἔνευεν εἰς τὸ λεωφορεῖον νὰ σταθῇ.

(Ἐπεται συνέχεια).

H MANIA ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ

Παρ' ἡμῖν ἡ συλλογὴ γραμματοσήμων θεωρεῖται ἔργον ἐντελῶς παιδικόν, καὶ οἱ συλλέκται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν· εἶνε νήπια, παιδάρια, κορασίδες, σπανίως νεάνιδες καὶ νεανίσκοι ἀμύστακες ἔτι. Ἐκ τῶν μεγάλων τίς καταδέχεται ποτε νὰ καταναλώσῃ χρόνον καὶ χρήμα πρὸς συλλογὴν καὶ τακτοποίησιν μικρῶν λιθογραφημένων χαρτιῶν;

Ναί, δὲν λέγω, πολλάκις συμβαίνει νὰ σᾶς ἀναρπάσῃ σοβαρὸς τις κύριος τὸν φάκελλον ἐπιστολῆς ἵνα περικόψῃ τὰ ἐπ' αὐτοῦ γραμματόσημα, καὶ κυρίᾳ τῆς σεβασμίας θά σᾶς παρακαλέσῃ ἵσως νὰ νῆς συλλέγητε ὅσα σᾶς τύχῃσι τοιαῦτα, ἀλλὰ βεβαίως οὔτε ἡμὲν οὔτε ὁ δὲ τὰ θέλουσι δι' ἑαυτοῦς, ἀλλὰ διὰ τὸν υἱὸν των, διὰ μικρὰν τινα ἀνεπιὰν ἢ διὰ γνώριμα παιδία, τὰ ὅποια τοὺς ἐφορτώθησαν νὰ τοὺς μαζεύου.

Ὅστε ἡ ἐργασία αὕτη ἐκτελουμένη ὑπὸ παιδίων τυχαίως, ἀτέχνως, ἀνευ συστήματος, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ μόνον κατ' ἀμοιβαίαν μίμησιν καὶ χάριν παιδιᾶς, οὐδεμίαν ἀξίαν, οὐδὲ σπουδαιότητα ἔχει. Οἱ μικροὶ συλλέκται κατασκευάζουσιν ὀλιγοσέλιδα τετράδια ἐκ λευκοῦ χαρτοῦ, ἐπιγράφουσιν ἐν ἐκάστῃ σελίδι ἀνορθογράφως ἐγγίστε τὸ ὄνομα ἐνὸς Κράτους, κολλῶσι δὲ κάτωθι διὰ λιπαροῦ ἐπαλείφροντες κόμμεος τὰ γραμματόσημα, ὅσα ἀνήκουσιν ἢ νομίζουσιν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὰ ταχυδρομεία τοῦ Κράτους τούτου.

Οἱ δὲ τρόποι, δι' ὧν πορίζονται διάφορα εἶδη πρὸς πλοῦτισμόν τῆς συλλογῆς των εἶνε ποικίλοι: ἢ ἀνταλλάσσουν ἐν τῷ σχολείῳ μετὰ τῶν συμμαθητῶν τὰ διπλᾶ γραμματόσημα, μὲ κίνδυνον τιμωρίας καὶ κατασχέσεως τῶν συναλλαγμάτων ἀνφωραθῶσιν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, ἢ ἀγοράζουσι διὰ τῶν δεκαλέπτων, ἅτινα χορηγεῖ ἡ μητρικὴ στοργή, ἀπὸ τινος καταστήματος ἐν ᾧ πωλοῦνται σερραὶ γραμματοσήμων, ἢ τέλος συλλέγουσιν ἀπὸ συγγενῶν καὶ φίλων, οἵτινες ἔχουσιν ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὅταν δ' ἡ συλλογὴ ὑπερβῇ τῶν δευτέρων ἑκατοντάδα, τότε ἀρχίζουν αἱ ἀξιώσεις ἐνὸς Album διὰ τὰ γραμματόσημα, ἀυξάνουσαι ὀλονέν, ἕως ὅτου τέλος ὁ ἀγαθὸς ἅγιος Βασίλειος εἰσακούσας τὴν αἴτησιν ἀποστέλλει διὰ μεσοῦ πάππου τινὸς ἢ θείας τὸ ποθοῦμενον χρυσόδετον λεύκωμα.

Τότε ἀρχεται ἡ ἐν τῷ νέῳ βιβλίῳ μετακομιδὴ τῶν γραμματοσήμων τῇ ἐπιστάσι καὶ τινος μεγαλητέρου, διότι ἀπαιτεῖ ὑπομονὴν καὶ προσοχήν, προσόντα ἥμισυ παιδικὰ. Τὰ γραμματόσημα ἀποκοπτόμενα ἀπὸ τῶν σελίδων τοῦ παλαιοῦ τετραδίου τίθενται ἐν τῷ βιβλίῳ ἵνα ἀποκολληθῇ ὁ ἐπ' αὐτῶν χάρτης καὶ ἀφοῦ διαγνωσθῶσι κατατάσσονται ἐν ταῖς σελίσιν τοῦ λευκώματος κατὰ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀναγεγραμμένας ὁδηγίας. Ἐν τοῖς τελειοτέροις παρισινούσι λευκώμασι τοῦ ἐχθότου

Ἄρθ. Μωρύ, ὅστις πωλεῖ μυριάδας ἀντιτύπων κατ' ἔτος, ἢ θέσις ἐκάστου γραμματοσήμου εἶνε σαφέστατα ὠρισμένη διὰ πλαισίου καὶ μικρᾶς περιγραφῆς ἐντὸς αὐτοῦ. Τὰ λευκώματα ταῦτα εἶνε ὄντως ἔργα ἐξόχου ὑπομονῆς καὶ τέχνης!

Κοινότατα γραμματόσημα ἐν Ἑλλάδι θεωροῦνται τὰ γαλλικὰ κατὰ πρῶτον, εἶτα τὰ αὐστριακὰ, τὰ γερμανικὰ καὶ τὰ ἰταλικὰ. Σπάνια δ' ἐννοεῖται εἶνε τὰ κατηργημένα, ἀρχαῖα καλούμενα ἐν τῇ γλώσῃ τῶν συλλεκτῶν καὶ τὰ προερχόμενα ἐκ μικρῶν ἢ μεμακρυσμένων ἐθνῶν μετ' ὧν ἐλαχίστην ἐπικοινωνίαν ἔχει ἡ Ἑλλάς. Ὑπάρχουσι δὲ τινὰ γραμματόσημα, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐκ παραδόσεως ἰδιάζουσιν τρέφουσι στοργὴν οἱ Ἑλληνόπαιδες συλλέκται. Τίς ἐξ ὑμῶν δὲν ἐνθυμεῖται, ἂν συνέλεγε ποτε γραμματόσημα, μετὰ πόσης συγκινήσεως καὶ χαρᾶς ἀπέκτησε τὸν ἐρυθρὸν κάστορα τοῦ Καναδά, τὸν γνωστὸν καὶ περιζήτητον ὑπὸ τὸ θωπευτικὸν ὄνομα τὸ *πορτικάνι*!

Τίς δὲν ἔτυχε ποτε νῦν ἐτι ν' ἀκούσῃ τὰ κορακιστικὰ παιδιῶν συνομιλούντων περὶ γραμματοσήμου διὰ τῶν ἰδίων ὀνομάτων, ἅτιν' ἀποδίδουσιν εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀναλόγως τοῦ τύπου ἢ τοῦ σχήματος; Ὁ σιδηρόδρομος, ὁ *καβαλλάρης* τῆς Ἀμερικῆς, τὸ *πουλάκι* τῆς Ἑλβετίας, τὰ *βουτὰ* τῆς Νικαράγουα, τὸ *τρίγωνο* τῆς Καλῆς Ἑλλάδος, ἡ *πάπια* τῆς Αὐστραλίας, εἶνε πόσοι τεχνικοὶ βροὶ πολυσήμαντοι μεταξὺ τῶν εἰδῶν, ἀκατάληπτοι διὰ τοῦ ἀμαθεία.

Τοιαύτη εἶνε ἡ θέσις τῆς συλλογῆς γραμματοσήμων ἐν Ἑλλάδι. Πόσον θὰ ἐκπλαῶσιν ὅμως οἱ μακθάνοντες εἰς ὁποῖαν περιωπῆν ἔχει ἀνέλθῃ ἀλλαχοῦ τὸ παιδαριώδες τοῦτο ἔργον!

Ὅχι μόνον οἱ ἠλικιωμένοι δὲν ἀπαξιοῦσι τὴν περὶ τὰ γραμματόσημα ἀσχολίαν, ὄχι μόνον ὑπάρχει ἴδιος κλάδος ἐμπορίου ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, ἐξ οὗ ἀποκῶσι χιλιάδες ἀνθρώπων, ὄχι μόνον Ἑταιρίαι καὶ Χρηματιστήρια εἰδικὰ ἔχουσι συσταθῆ, καὶ συγγράμματα περὶ γραμματοσήμων ἐκδίδονται, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἄνθρωποι δαπανῶντες ποσὰ ὑπέρογκα, μυθώδη πρὸς συλλογὴν τῶν ἀχρήστων τούτων λιθογραφημάτων, ἣν κατέστησαν ἴδιον ἔργον πλεόν.

Ἄνδρες ἀξίας, ὡς ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς Pierre Zaccone, φημίξονται ὡς ἔχοντες καλλίστας συλλογὰς. Ὁ ἰατρὸς Legrand ἐν Παρισίοις ἐκδοὺς ἐσχάτως μελέτην περὶ τῶν Ἰαπωνικῶν γραμματοσήμων, κέντηται συλλογὴν ἐξ 100,000 γραμματοσήμων. Ὁ κ. Ἄρθ. Ροτχιλδ, ὁ πρῦτανις τῶν ἐν Γαλλίᾳ συλλεκτῶν ἔχει συλλογὴν ἀξίας *διακοσίων χιλιάδων φράγκων*, περιλαμβανομένην ἐντὸς ἑκατοντάδος χρυσοτεύκτων τόμων. Ὁ κ. Ροτχιλδ πρὸς τοῦτους ἐν τῇ ὑψίστῃ αὐτοῦ στοργῇ πρὸς τὰ γραμματόσημα ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συστάσεως ἑταιρίας Γραμματοσημολογικῆς ἐν Παρισίοις, ἧς προ-

δρεῦει. Ἡ ἑταιρία αὕτη, ἀριθμοῦσα πλεῖστα τακτικά, ἔκτακτα καὶ ἀντεπιστέλλοντα μέλη, σκοπὸν ἔχει τὴν μελέτην τῶν διαφόρων γραμματοσήμων ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρονολογίαν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν γεωγραφίαν, πρὸς τὴν γλωσσολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν. Ἡ Ἑταιρία αὕτη ἐκδίδει ἴδιον δελτίον κατ' ἔτος, ἤρξατο δὲ ἤδη συντάττουσα, ἐν εἴδει λεξικῆς, διεθνή κατάλογον τῶν γραμματοσήμων.

Ἀλλὰ τῆς πλουσιωτέρας συλλογῆς γραμματοσήμων κύριος ἀναμφιλέκτως εἶνε ὁ εὐτυχῆς υἱὸς τῆς δουκίσσης de Galliera, ὅστις ἔχει δαπανήσει χάριν αὐτῆς μέχρι τούδε — πόσα νομίζετε; — ἐν ἡμισυ ἑκατομύριον φράγκων! Ὁ Κροῖστος οὗτος τῶν γραμματοσήμων ἔχει ἴδιον γραφεῖον συναλλαγῶν, διεκπεραιωτάς, μεσίτας, βιβλιοφύλακα τῶν τριακοσίων τόμων τῆς συλλογῆς του, σμῆνος ὑπαλλήλων.

Εἰς οὐδένα ὅμως ἐπιτρέπει τὴν θέαν τῆς συλλογῆς του καὶ σκοπεῖ μόνον νὰ τὴν ἐκθέσῃ, ὅταν συμπληρωθῇ καὶ ταξινομηθῇ τελείως, ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη θ' ἀπαιτήσῃ, λέγουσιν, ἀκόμη... ἐννέα ἔτη!

Δὲν σὰς φαίνονται ἀπίστευτα πάντα ταῦτα;

Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ πρὸς τὰ γραμματόσημα στοργὴ δὲν εἶνε κατωτέρα τῆς ἐν Γαλλίᾳ. οἱ Ἀγγλοὶ μάλιστα ἐν τῷ ἰδιάζονται χαρακτηρὶ αὐτῶν ἐφευρίσκουσι παράδοξα τεχνάσματα πρὸς πλουτισμὸν τῶν συλλογῶν των. Οὕτω τραπέζίτης ἐν Λονδίῳ ὑποσχέσεις νὰ χαρίσῃ πρὸς νῆαρὸν ἀνεψιὸν του καλὴν συλλογὴν γραμματοσήμων ἐπένοησε τὸν ἐξῆς τρόπον πρὸς εὐθνητέραν προμήθειαν αὐτῶν· ἐδημοσίωσεν ἐν ταῖς ἀγγελίαις τῶν «Times» τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν:

Γάμος. — *Δεσποικίς ἡλικίας εἴκοσιν ἐτῶν, μελαγχρινῆ, εὐμορφος, ἔχουσα προῖκα τριακότα χιλιάδων λιρῶν, καὶ μέλλουσα κληρονόμος ἐτέρων ὀγδοήκοντα χιλιάδων, δέχεται νὰ νυμφευθῇ ἄνδρα ἔντιμον, ἔστω καὶ ἄνευ περιουσίας. Ἐπιστολαὶ δεκταὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν: M. H. ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἐφημερίδος.*

Διὰ τοῦ εὐφροῦς τούτου στρατηγήματος ὁ ἀγαθὸς θεὸς μετὰ ἓνα μῆνα κατάρθρωσε νὰ δωρήσῃ εἰς τὸν ἀνεψιὸν του λαμπρὰν συλλογὴν ἐξ εἰκοσιπέντε χιλιάδων γραμματοσήμων πάσης ἐθνικότητος.

Ἄλλος συλλέκτης Ἀγγλὸς ἐπιθυμῶν νὰ συνθροίσῃ ὡς πλεῖστα γραμματόσημα ἀμεταχείριστα κατεχώρισε τὴν ἐξῆς ἀγγελίαν ἐν τοῖς κυριωτέροις δημοσιογραφικοῖς φύλλοις τοῦ Λονδίνου:

«**Ἐκτακτὸς εὐκαιρία!** — *Με εἴκοσι μόνον λιπτά (two pence) εἰς γραμματόσημα παντὸς ἔθνους ἀποστελλόμενα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν X. B. Z. ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς ἐφημερί-*

δος, ἕκαστος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ Ναπολέοντος Γ. χαραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ χαρακτοῦ Barre.»

Πλείστοι ἐκ διαφόρων τόπων ἔσπευσαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ευκαιρίας. Ἄλλ' ὅποια ἐκπληξίς, ὅταν ἔλαβον εἰς ἀπάντησιν ἐν γαλλικῶν γραμματόσημον τοῦ ἐνὸς λεπτοῦ, ὅπερ ἀληθῶς ἔφερε τὴν μορφήν τοῦ Ναπολέοντος χαραχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Barre.

Πολλοὶ ἐπωφελοῦνται καὶ τῶν πολιτικῶν μεταβολῶν, ὅπως κερδοσκοπήσωσιν ἐν τοῖς γραμματόσημοις· οὕτω μνημονεύεται πάλιν Βρετανός τις ἔμπορος, ὅστις ἐπλούτησεν ἀγοράσας μικρὸν πρὸ τῆς Ἰταλικῆς Ἐνώσεως πλείστα γραμματόσημα τῶν μικρῶν κρατῶν τῆς Τοσκάνης, Νεαπόλεως, Δούκας κλπ. ἅτινα καταργηθέντα κατόπιν καὶ δυσεῦρετα γενόμενα αὐτὸς ἐπώλησε κατὰ μικρὸν εἰς ὑπερόγκους τιμὰς.

Ἐν Παρισίοις λειτουργεῖ πλουσιώτατον χρηματιστήριον γραμματόσημων. Ἐν αὐτῷ αἱ ἀγοραπωληταὶ γίνονται καθ' ἑκατοντάδας, ἐνίοτε καὶ κατὰ χιλιάδας γραμματόσημων... καὶ φράγκων.

Τὸ περίεργον δὲ εἶνε ὅτι ὅπως αἱ μετοχαὶ καὶ τὰ χρεώγραφα, οὕτω καὶ τὰ γραμματόσημα κυκλοφοροῦσιν ὑπερτιμημένα ἢ ὑποτιμημένα ἀναλόγως τῆς ζητήσεως ἢ τῆς σχετικῆς ἑλλείψεως ἐκάστου εἶδους. Εἶνε ἐβδομάς καθ' ἣν ὑπερτιμῶνται τὰ γραμματόσημα τῆς Κολομβίας αἰφνης. Οἱ ἔμποροι ζητοῦσι παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν αὐτῶν τοιαῦτα φέρονται πολλὰ εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ οὕτω πάλιν ὑποτιμῶνται, ἄρχεται δὲ ἡ ὑπερτιμῆς ἄλλου εἶδους καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ποῖα δὲ νομίζεται ὅτι εἶνε ἡ ἀξία σπανίων τιῶν καὶ δυσευρέτων γραμματόσημων; ἀπίστευτος, μυθῶδες πολλάκις.

Σπανιώτατον ἐκ τῶν γαλλικῶν γραμματόσημων θεωρεῖται τὸ τῶν 1 φράγκου πορτοκαλλόχρονον τοῦ 1849. Πωλεῖται δὲ τοῦτο ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἀμεταχειρίστον μὲν 200 φρ. μεταχειρισμένον δὲ ἀντὶ 60 φρ.

Τὸ μεξικανικὸν γραμματόσημον τοῦ Γουαδαλαξάρα λευκὸν $\frac{1}{2}$ real 1867 πωλεῖται μεταχειρισμένον ἀντὶ 250 φρ.

Τὸ στρογγύλον μαῦρον ἢ κίτρινον τῆς Ἀγγλικῆς Γουιάννης ἐκτύπωσης τοῦ 1850 ἀξίζει μεταχειρισμένον 375 φρ.

Τὸ τηλεγραφικὸν γραμματόσημον τῆς Βαυαρίας τοῦ 1870 τιμᾶται καινουργές φρ. 120. Τὸ κόκκινον ἰσπανικὸν τοῦ 1851 2 realίων φρ. 250 καινουργές καὶ 100 μεταχειρισμένον.

Τῆς Ἀθῆνης ἡ πρώτη ἐκτύπωσης ἀνταλλάσσεται πρὸς ἐν χιλιόφραγκον χαρτονόμισμα.

Ἄλλὰ τὸ μᾶλλον δυσεῦρετον, ὁ βασιλεὺς τῶν γραμματόσημων τιμώμενον ὠρισμένως χίλια πεντακόσια φράγκα, εἶνε τὸ τῆς νήσου τοῦ ἁγ. Μαυρικίου, 1850, κόκκινον ἢ κυανοῦ, καινουργές

ἢ μὴ, ἀρκεῖ νὰ φέρῃ ἐντετυπωμένους ὡς σύμβολον τὰς λέξεις: Post office.

Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν γραμματόσημων σπανιώτερα εἶνε βεβαίως τὰ τῆς πρώτης ἐκτύπωσης γενομένης ἐν Παρισίοις τῷ 1861, καὶ ἐκ τούτων πάλιν σπανιώτατον εἶνε τὸ ροδόχρον τῶν 80 λεπτῶν. Τὰ γραμματόσημα ταῦτα γνωρίζονται τῶν λοιπῶν ὑπὸ ἐξησχημένου μόνον ὀφθαλμοῦ ἐκ τῆς λεπτοτέρας ἐργασίας, ἣν ἔχει ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὰς παρεῖας καὶ τὴν σιαγόνα.

Περιεργότατα ἐπίσης καὶ βεβαίως πολύτιμα διὰ τοὺς φιλοτέχνους συλλέκτας, εἶνε τὰ κατὰ τὸ 1880 κυκλοφορήσαντα, κίθδηλα τῶν 20 λεπτῶν κυανᾶ, ἅτινα ἐπήγαγον τὴν κατάργησιν τοῦ εἶδους τούτου. Ἄγνωστος ὁ κ. Ροτσχίλδ' ἔχη τοιαῦτα ἐν τῇ πλουσίᾳ συλλογῇ του.

Σπανιώτατα εἶνε καὶ τὰ τῶν Ἰονίων νήσων γραμματόσημα ἐπὶ ἀγγλικῆς προστασίας τρία τὸν ἀριθμὸν: κίτρινον, κυανοῦν καὶ ροδόχρον φέροντα τὴν κεφαλὴν τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ ἑλληνιστὴ τὴν ἐπιγραφὴν: ΙΟΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ.

Ἄγνωστος ὁμοίως ὅποια εἶνε ἡ ἀξία τῶν γραμματόσημων τούτων ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς Χρηματιστηρίοις· ἐνταῦθα νομίζω πωλοῦνται ἀντὶ 1—2 δραχμῶν ἕκαστον.

Ἐκτὸς τῶν συλλεγόντων γραμματόσημα πρὸς πλήρωσιν χρυσοδέτων λευκωμάτων, ὑπάρχουσι καὶ τινες προορίζοντες ταῦτα πρὸς ἄλλον ὄλως διάφορον σκοπὸν. Οὕτως ἐξέθηκέ τις ποτὲ πρὸς πώλησιν ἐν Παρισίοις ἐξάφυλλον paravent κεκοσμημένον διὰ πολυποικίλων ἀραβουργημάτων ἐκ γραμματόσημων. Ἐν τῷ καθολικῷ μοναστηρίῳ τῶν Chartreux de Gand οἱ ἐπισκέπται θαυμάζουσιν ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ἐντεκτηρίου παράδοξον μωσαϊκὸν ἐξ ολοκλήρου κατεσκευασμένον διὰ ταπισσαρίας γραμματόσημων. Οἱ μοναχοὶ δι' ἠρωϊκῆς ὑπομονῆς συνήθρισαν καὶ ἐπεκόλλησαν σχεδὸν ἐν ἑκατομμύριον γραμματόσημων παντοειδῶν, ἅτινα διὰ τῶν διαφόρων συνδυασμῶν τῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων εἰκονίζουσιν τοπογραφίαν κινεζικὴν, πύργον ἰσπανικόν, ἑλβετικὴν καλύβην, σκύλους, πτηνὰ, ψυχὰς, ἄνθη, δένδρα, ἐν περίπτερον, τέλος χίλια πλάγματα χαριεντα καὶ ποικίλα. Καὶ κάτωθεν ὄλων αὐτῶν διὰ γραμματόσημων πάλιν ἀναγράφεται ἐν εἴδει ἀφιερώσεως ἢ εὐσεβῆς λατινικῆ ἐπιφώνησις: Ad Majorem Dei Gloriam.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ὑπομονητικῶν μοναχῶν, οἵτινες ἐχρησιμοποίησαν τὰ γραμματόσημα πρὸς παρηγορίαν τῆς ἀργίας τῶν καὶ στολισμὸν τῆς μονῆς τῶν, τίς θὰ ἐπίστευε ποτε ὅτι καὶ οἱ ἔρωτευμένοι ἤρξαντο μεταχειριζόμενοι τὰ γραμματόσημα ἀντὶ τῶν ἀνθῶν, ὡς μυστικὴν γλώσσαν ἀμοιβαίων αἰσθημάτων καὶ συνεννοήσεων; Καὶ ὁμοίως ἀναλόγως τοῦ τρόπου καὶ τῆς θέσεως καθ' ἣν ἐπικολλάται τὸ γραμματόσημον ἐπὶ καινοῦ

τινος φακέλλου ὁ εἰς λέγει πρὸς τὸν ἄλλον ὅ,τι θέλει νὰ εἶπῃ. Οὕτως ἂν τὸ γραμματόσημον εἶνε κεκολλημένον ἀριστερὰ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ἐπιγραφῆς σημαίνει: «*Σ' ἀγαπῶ*», ἂν εἶνε ἀνεστραμμένον σημαίνει: «*Σὲ μισῶ*», ἂν εἶνε πλαγίως θετειμένον σημαίνει «*Μ' ἀγαπᾷς*» ἂν εἶνε εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ φακέλλου ὀρθὸν θὰ εἶπῃ: «*Ἡ καρδιά μου ἀγῆκει εἰς ἄλλον*» ἀνεστραμμένον: «*Γράψε μου ταχέως*» πλαγίως «*Ὅχι, ποτέ!*» κλπ.

Τί παράδοξος χρησιμοποίησις! οὐδὲ θὰ διήρχετο κἂν ἐκ τῆς διανοίας τοῦ ἐφευρέτου τῶν γραμματοσήμων τοῦ μακαρίτου σίρ Ἀρθούρου Χίλλ, ὅτι δημιουργῶν τὰ μικρὰ ταῦτα χαρτῖα μόνον χάριν τοῦ Ἑρμοῦ θὰ ἐξυπνέτετε καὶ τὸν πονηρὸν Ἑρωτα.

Καὶ ἐπειδὴ περὶ τῆς ἐφευρέσεως τῶν γραμματοσήμων ὁ λόγος εἶνε ἄξιος σημειώσεως ὁ τρόπος καθ' ὃν συνέλαβε τὴν ιδέαν ταύτην ὁ Ροβέρτος Χίλλ.

Κατὰ τὸ 1837, ἐν βορείῳ τινὶ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀγγλίας εἰς ὁδοιπόρος ἐζήτηε ἀνάπαυσιν ἐν ἀθλίῳ πανδοχείῳ. Ἐκάθητο κεκλιμένος παρὰ τῆ ἐστία ὅτε ὁ ταχυδρόμος εἰσῆλθε φέρων ἐπιστολὴν πρὸς τὴν ξενοδόχον, ξανθὴν καὶ χαρίεσσαν κόρην. Ἐλαβεν ἐκείνη τὸν φακέλλον, παρετήρησε προσεκτικῶς τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ἠρώτησε τὸ ἀντίτιμον τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους.

— Δύο σελλίνια, εἶπεν ὁ γραμματοκομιστής.

— Ἄχ! ἀπεκρίθη ἡ νεῆνις, εἶνε πολὺ ἀκριβὰ, δὲν ἔμπορὸν νὰ δώσω τόσα χρήματα.

— Καλὰ, καλὰ, παίρνω τὸ λοιπὸν πίσω τὸ γράμμα, καὶ ὁ κομιστής ἠτοιμάζετο νὰ ἀπέλθῃ, ὅτε ὁ ὁδοιπόρος συγκινήθη, μετ' ὅλας τὰς διαμαρτυρήσεις τῆς κόρης προσήνεγκεν αὐτὸς τὰ δύο σελλίνια. Ἀπορῶν δὲ ἠρώτησε κατόπιν τὴν νεῆν διὰ τί δὲν ἔσπευδε ν' ἀποσφραγίσῃ τὸ γράμμα, καὶ ἐκείνη τῷ ἐξεμυστηρεῦθη, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ προήρχετο ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἀλλ' ὅτι, ἐπειδὴ ἦσαν πτωχότατοι καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσωσι ταχυδρομικὰ τέλη τόσον ὑπέρογκα, συνεννοῦντο δι' ἰδίων τινῶν σημείων, ἅτινα ἐχάρασσον ἐξωθεν ἀπὸ τοῦ φακέλλου, ἠρνοῦντο δ' εἶτα ἕμ' ἀνεγίνωσκον ταῦτα νὰ παραλάβωσι τὴν ἐπιστολὴν.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων, προτάσει τοῦ σίρ Ἀρθούρου Χίλλ, ὅστις ἦτο αὐτὸς ὁ ὁδοιπόρος καὶ μέλος τῆς Βουλῆς, ἐψήφισε γραμματόσημον διὰ τὴν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἀλληλογραφίᾳ 1 πέννας. Ταχέως δὲ καὶ τὰ λοιπὰ κράτη ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας. Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πρῶτα γραμματόσημα ἐξετυπώθησαν τῷ 1849, φέροντα τὴν μορφήν στεφανηφόρου δημοκρατίας, ἐν Πρωσίᾳ τῷ 1850, ἐν Αὐστρίᾳ ὁμοίως, ἐν Ἑλβετίᾳ τῷ 1843, ἐν Βελγίῳ τῷ 1849, ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 1850, ἐν Ρωσίᾳ τῷ 1845, ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρίᾳ εἰσήχθη τελευ-

ταῖον πάντων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἡ χρῆσις τῶν γραμματοσήμων, μόλις ἀπὸ τοῦ 1862.

Τὰ διάφορα εἶδη τῶν γραμματοσήμων εἶνε ἄπειρα κατὰ τὴν ποικιλίαν, δύνανται ὅμως νὰ περιληφθῶσιν ἰδίως εἰς τέσσαρας κλάσεις: 1) τὰ ἔχοντα τὴν μορφήν βασιλεύοντος ἢ πολιτικοῦ ἄρχοντος 2) τὰ ἔχοντα τὰ ἔθνικα σήματα τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκουσι 3) τὰ φέροντα ἐν τῷ κέντρῳ ἀγαγεγραμμένην τὴν ἀξίαν αὐτῶν 4) τὰ εἰκονίζοντα συμβολικὴν τινα παράστασιν ἢ ἀλληγορικὴν μορφήν.

Τὰ πλεῖστα τοῦ γραμματοσήμου ἔχουσι σχῆμα ὀρθογώνιον, τινὰ τετράγωνον ἢ πλατὺ, τὰ παλαιὰ τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας ἦσαν τρίγωνα, ὤσει δὲ δὲ σχῆμα ἔχουσι τὰ ἐπ' αὐτῶν τῶν φακέλλων τετυπωμένα, μὴ ὄντα νῦν ἐν μεγάλῃ χρήσει πλέον.

Τὰ πολυαριθμώτατα καὶ ποικιλώτατα γραμματόσημα ἐξ ὅλων τῶν ἔθνῶν τοῦ κόσμου ἔχουσιν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ὑπὲρ τὰ 300, ἐκ δὲ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πρώτη ἔρχεται ἡ Ἰσπανία ἐκδοῦσα ἄχρι τοῦδε ὑπὲρ τὰ 250, δευτέρα ἡ Γαλλία περίπου 200 καὶ τρίτη ἡ Ἀγγλία 125.

Σύμπαντα τὰ γραμματόσημα τῆς Εὐρώπης ἀνήκοντα εἰς 64 διάφορα κράτη ἢ ἐπαρχίας ἀνέρχονται ἤδη εἰς 3,500 περίπου. Τὰ τῆς Ἀσίας εἰς 500 περίπου 18 διαφόρων κρατῶν. Τὰ τῆς Ἀφρικῆς εἰς 400, 20 κρατῶν. Τὰ τῆς Ὀκεανίας εἰς 400, 15 χωρῶν, τὰ τῆς Β. Ἀμερικῆς 1200, 37 χωρῶν, τὰ τῆς Ν. Ἀμερικῆς 650, ἀνήκοντα εἰς 17 διαφόρους ἐθνικότητας. Ὅστε σύμπαντα τὰ ἄχρι τοῦδε καθ' ὅλον τὸν κόσμον κυκλοφοροῦσαντα γραμματόσημα ἀνέρχονται εἰς 7,000 περίπου, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπιστολικῶν δελταρίων, ἀνήκουσι δὲ εἰς 168 διάφορα ἔθνη ἢ χώρας. Καθ' ἡμέραν ὅμως πολλαπλασιάζονται.

Αἱ συλλογαὶ τῶν μεγάλων συλλεκτῶν περιλαμβάνουσι πολὺ μεγαλύτερον ἀριθμὸν γραμματοσήμων καὶ χωρὶς νὰ εἶνε ἐτι πλήρεις, διότι προστίθενται ἐν αὐταῖς οὐ μόνον πᾶσαι αἱ λεπτόταται ποικιλίαι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γραμματοσήμου, ὥστε πολλάκις κολλῶνται δέκα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἐξαιροῦνται καὶ αὐταὶ αἱ κατὰ καιροὺς παραποιήσεις ἐντεχνιοῖ ἢ ἄτεχνοι, γενόμεναι ὅπως κυκλοφορήσωσιν ὡς γνήσια ἐν τοῖς ταχυδρομείοις, ἢ ἀπλῶς ὅπως ἀπατήσωσι τοὺς συλλέγοντας, διότι πλεῖστα ἐργοστάσια ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ ἰδίως παράγοντα κίβδηλα γραμματόσημα σπανίων εἰδῶν, φέροντα δ' ἐτι καὶ τὴν ταχυδρομικὴν σφραγίδα, ὡς ἂν ἦσαν ἀληθῶς μεταχειρισμένα διὰ ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ παραχαράξει.

Καὶ λοιπὸν τόσοι καὶ τόσοι ἄνθρωποι ἐργάζονται, ἐξοδεύουσι, κοπιᾶζουσι καὶ συγκινοῦνται, ἕως καὶ καταστρέφονται χάριν τῶν χρωματιστῶν αὐτῶν εἰκονισματίων, ἅτινα ἐφεῦρεν ὁ σίρ Ρολλάν-

δος Χίλ, ἀπλῶς καὶ μόνον πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀλληλογραφούντων.

Ἔ ἀνθρωπίνη ματαιότης!

Δ*

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΤΑ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΗ ΠΟΤΑ

Ε' — ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Βαθμιαία κατάπτωσης τῶν διανοητικῶν δυνάμεων καὶ ἀποκτίνωσις τοῦ ἀνθρώπου.—Διάφοροι νευρικά, ἐγκεφαλικά καὶ φρενικὰ παθήσεις ὀφειλόμενα εἰς χρονίαν διὰ τοῦ οἴνου πνεύματος δηλητηρίασιν.—Διαφορῶν τρόπος ἐκδήλωσις τῶν φρενικῶν παθῶσεων.—Φαινόμενα τῆς χρονίας διὰ τοῦ οἴνου δηλητηρίασεως.—Φαινόμενα τῆς χρονίας διὰ τῆς ῥακῆς καὶ τῶν ἰσχυρῶν οἴνοπνευμάτων δηλητηρίασεως.—Φαινόμενα τῆς χρονίας διὰ τοῦ ἀψιθίου δηλητηρίασεως.

Οὐδένα διαφεύγει ἡ μεγίστη σπουδαιότης τῶν παθῶσεων τούτων, αἵτινες ἀποβλέπουσιν οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς καταχραστάς, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν ἅπασαν. Ἐνταῦθα εὐρύνεται ὁ κύκλος τῆς ἐπιβλαβοῦς ἐνεργείας τοῦ οἴνου πνεύματος. Μέχρι τοῦδε ἅπασαι αἱ περιγραφεῖσθαι ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὄργανισμοῦ βλάβαι δὲν ἀποβλέπουσι καὶ δὲν ταλαιπωροῦσιν ἢ αὐτὸν τὸν ἔνοχον, αὐτὸν τὸν καταχραστὴν ἀτομικῶς. Αἱ κατωτέρω ὁμῶς βλάβαι ἀποβλέπουσι καὶ ἐνδιαφέρουσι μεγάλως καὶ αὐτὴν τὴν κοινωνίαν, διότι τὰ θύματα ταῦτα τοῦ οἴνου πνεύματος δυνατόν ἔστι ἀποβῶσι πολυειδῶς ἐπικίνδυνα εἰς αὐτήν.

Ὅντως πασῶν ἡ λυπρῶτέρα καὶ σοβαρωτέρα ἐπιρροή τοῦ οἴνου πνεύματος εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν διανοητικῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ. Ἡ κατάπτωσης τῶν πνευματικῶν δυνάμεων μοιραίως παρακολουθεῖ τὴν φθορὰν ταύτην καὶ τὸν μαρασμὸν τοῦ σώματος.

Οὕτως ἡ μνήμη βαθμηδὸν ἀποχαιρεῖ τὸν καταχραστὴν τῶν οἴνου πνευμάτων δὲν δύναται οὗτος νὰ ἐνθυμηθῇ γεγονότα πρὸ ὀλίγου μόλις συμβάντα καὶ ἐπαναλαμβάνει συχνάκις τὰ αὐτά. Ἡ βούλησις καθίσταται ἀβεβαία καὶ ἀσταθῆς.

Ὁ λόγος καὶ ἡ διανόησις συγχύζονται, μαραινούνται, σβύνονται ἢ τουναντίον διαστρέφονται καὶ ἐντελῶς διαταράσσονται ἀποτελοῦντες διαφόρους μορφὰς φρενικῶν νοσημάτων. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι ἐν ἀρχῇ εἰσὶν ἀνάσθητοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸς πάντα τὰ περικυκλούμενα αὐτοὺς ἀντικείμενα, ἐνῶν ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ταύτην ἡρεμίαν ὑποκώφως ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ τελεῖται παθολογικὴ ἐπεξεργασία ἐκδηλουμένη κατὰ διαλείμματα ὑπὸ παραδόξων ὄπτασιῶν καὶ φασμάτων, ὑπὸ παραισθήσεων, καὶ ὑπὸ ὄνειρων χαλεπῶν καὶ φοβερῶν διαταρακτῶν καὶ διακοπτῶν συχνάκις τὴν ἡσυχίαν αὐτῶν εἴτε ἐν ἐργασίᾳ, εἴτε ἐν ὑπνῷ εὐρισκομένων. Οἱ ἀσθενεῖς πλέον οὗτοι νομίζου-

σιν, ὅτι εἰσὶ διαρκῆς ἀντικείμενον προσβολῆς ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ καταλαμβάνονται συνήθως ὑπὸ βαθείας μελαγχολίας καὶ ἡσυχῶν παραληρημάτων.

Αἱ παραισθήσεις δὲ καὶ τὰ ἡσυχὰ ταῦτα παραληρήματα πολλάκις αἴφνης ἀλλάσσουν ἐντελῶς χαρακτῆρα καὶ ἰσχύον καὶ μετατρέπονται εἰς βίαια καὶ παραχώδη παραληρήματα, μετὰ γενικῆς μανιώδους διεγέρσεως, μετὰ τρόμου τῶν μελῶν καὶ μετὰ βιαιῶν ἄλλων πράξεων τοῦθ' ὅπερ οἱ ἰατροὶ καλοῦσιν *ὄξεϊαν τρομώδη παραφροσύνην τῶν οἴνοποτων* (delirium tremens).

Ἄλλοτε πάλιν τὰ δηλητηριώδη φαινόμενα τοῦ οἴνου πνεύματος ἐκδηλοῦνται δι' ἐπανελημμένων ἰσχυρῶν σκοτοδινῶν καὶ λιποθυμιῶν συνοδουμένων μετὰ τρόμου καὶ ἀκουσίων σπασμῶδων κινήσεων τῶν χειρῶν, τῶν ποδῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, αἵτινες ἐντεινόμεναι συνιστῶσιν εἶδος *χορείας ἐξ οἴνου πνεύματος* συνοδουμένης κατὰ διαλείμματα μετὰ προσβολῶν ὑπὸ γενικῶν σπασμῶν, μεταμορφουμένων οὐχὶ σπανίως εἰς ἀληθεῖς προσβολὰς *ἐπιληψίας* (σεληνιασμοῦ).

Πόσοι καταληπτικοὶ δὲν ἀναφέρονται θύματα τῆς πρὸς τὸ οἴνου πνεύματος ἐξαιρετικῆς ἀγάπης αὐτῶν τούτων ἢ τῶν γονέων αὐτῶν! Διότι ὄντως πολλὰ ὄντα ἀθῶα ἐντελῶς ὀφείλουσι τὸ δεινὸν καὶ οἰκτρὸν αὐτῶν τοῦτο πάθος εἰς ἀμαρτίας γονέων! Ἄλλὰ περὶ τούτου κατωτέρω ἔσται ὁ προσήκων λόγος.

— ** —

Ἄπασαι αὐταὶ αἱ ἐκ τῶν οἴνου πνευμάτων ἀλοιώσεις καὶ βλάβαι βεβαίως δὲν ἐκδηλοῦνται ταυτοχρόνως καὶ ἀθρόως ὑφ' ὅλας αὐτῶν τὰς μορφὰς ἐπὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου. Οἱ μὲν ὑφίστανται μᾶλλον τὰς τοιαύτας ἢ τοιαύτας βλάβας, ἄλλοι δὲ ἄλλας ὑπὸ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν μορφήν, κατ' ἄλλοτε ἄλλον βαθμὸν ἐντάσεως ἄλλοτε δὲ ἐπέρχονται αἱ διάφοροι βλάβαι ποτὲ μὲν ταχύτερον, ποτὲ δὲ βραδύτερον. Αἱ ποικιλίαι καὶ παραλλαγαὶ αὐταὶ ὀφείλουσι κυρίως ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὸ εἶδος καὶ τὴν ποιότητα τοῦ λαμβανομένου οἴνου πνεύματος, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν φύσιν, τὴν σύστασιν καὶ τὴν κράσιν τῶν οἴνοποτων. Ἐνίστε μάλιστα τὰ φαινόμενα τῆς δηλητηρίασεως βραδύνουσι λίαν νὰ ἐπέλθωσιν, ὥστε παρέχουσι τὴν ἀπατηλὴν πεποίθησιν εἰς τοὺς καταχραστάς, ὅτι τὸ οἴνου πνεύμα οὐδόπως ἐπηρεάζει τὸν ὄργανισμόν αὐτῶν καὶ ἀφρόντιδες παραδίδονται εἰς τὸ πάθος αὐτῶν ἔτι μᾶλλον. Πλὴν ἡ ἐνέργεια τοῦ οἴνου πνεύματος ὑποσκάπτει βραδέως καὶ ὑπὸ κώφως τὸν ὄργανισμόν, καὶ δὲν ἐλλείπει μετὰ τινα χρόνον ἢ ἀναφανῆ αἴφνης ὑπὸ τὰς φοβερωτέρας μορφὰς παραφροσύνης ὄξεϊας ἢ χρονίας, ὧν ἔτι συνήθες ἀποτέλεσμα εἶνε καὶ ἡ *αὐτοχειρία*, ἧτις τοσαῦτα σήμερον ἀριθμεῖ θύματα!

Αἱ φρενοβλάβαι καθίστανται ὁσημέραι συχνότεραι, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλεται μὲν καὶ εἰς τὴν ἀνά-